

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Strenge Herrer

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-idm140702590779440/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

KNUD slutter Franciska i sine Arme. Nu er vi ene — i vor^t Hus!
 FRANCISKA. Ja; nu kan jeg aande frit!

Der høres en Fløjtens Tude fra Haven. Husjomfruen kommer igennem Døren til Verandaen, skydende Rudolphi i Rullestolen.

RUDOLPHI. Tak, Doris! . . . Til Knud og Franciska, som har sluppet hinanden og vendt sig imod ham. Bliv bare ved! Det saa' saa nydeligt ud. Hør Børn. Nu véd jeg det. Tag I alle Pengene! . . .

KNUD. Ikke en Øre, Svigerfar! Jeg vil selv klare for os.

RUDOLPHI klynkende. Siska . . . Du da?

FRANCISKA. Min Mand har Ret. Vi begynder fra nyt af.

RUDOLPHI. Derfor kan I da nok bestyre Stiftelsen?

De to ser paa hinanden, rykker paa Hovedet.

HUSJOMFRUEN. Herren maa ikke anstrenge sig saa meget.

RUDOLPHI læner sig tilbage. De Hallunker derude — de løb begge to — alle tre. Nogle strenge Herrer — nok sagt!

KNUD. Livet er selv den strengeste Herre. Men Livet rummer Haab og Kærlighed. Saa faar Troen blive enhver egen Hemmelighed.

RUDOLPHI. Det vil jeg la'e hugge ind over Døren til Asylet. Skriver med Fingren i Luften. Store Bogstaver — rigtig forgyldte: Livet er selv den strengeste Herre . . . nok sagt!

Tæppet.